

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 28.10.2009
KOM(2009) 612 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI

Europejska inicjatywa na rzecz przejrzystości: rejestr grup interesu - rok później

KOMUNIKAT KOMISJI

Europejska inicjatywa na rzecz przejrzystości: rejestr grup interesu - rok później

W swoim komunikacie dotyczącym działań następczych w odniesieniu do zielonej księgi pt. „Europejska inicjatywa na rzecz przejrzystości”¹, Komisja stwierdziła, że rejestr grup interesu zostanie otworzony wiosną 2008 r., a przegląd systemu zostanie przeprowadzony rok później.

Od momentu uruchomienia rejestru w czerwcu 2008 r. obywatele mieli możliwość poznania szerokiego wachlarza grup interesów reprezentowanych na szczeblu europejskim. Przekonali się, że decydenci europejscy nie są odizolowani od obaw czy zainteresowań społecznych, ale działają w sposób otwarty tak, aby było miejsce na równorzędne uwzględnienie wszystkich kwestii. W wyniku tego, w dniu dzisiejszym Komisja Europejska jest jednym ze stosunkowo niewielu przedstawicieli władzy publicznej na świecie, którym udało się wprowadzić praktyczne ramy na rzecz przejrzystości w tej dziedzinie².

Komisja uważa, że wyniki osiągnięte do dnia dzisiejszego, istniejące obecnie tendencje ogólne oraz podstawowe obserwacje przedstawione w niniejszym komunikacie stanowią dowód na słuszność podstawowych założeń systemu, a mianowicie: zasady dobrowolności, ujawnienia informacji dotyczących spraw finansowych w rozsądnym zakresie oraz składania deklaracji raczej przez organizacje niż osoby prywatne. Osiągnięta liczba wpisów do rejestru pokazuje, że rejestr stanowi silną podstawę dla dalszego rozwoju, a dalsze jego ulepszenie pomoże go jeszcze wzmocnić.

1. ZWIĘKSZENIE PRZEJZRZYSTOŚCI: STAŁA LICZBA WPISÓW DO REJESTRU

1.1. Rejestracja: nawet jeśli kancelarie prawne i zespoły ekspertów pozostają w tyle, to rejestr odniósł sukces

W chwili obecnej, na ostatnim etapie przygotowania tekstu, ogólna liczba wpisów do rejestru przekroczyła 2000. Komisja mogła zaobserwować stale rosnącą liczbę wpisów podczas ostatnich 16 miesięcy – liczba ta ciągle rośnie³. Zatem potencjał rejestru, który już w tej chwili jest dosyć okazały⁴, nie jest jeszcze w pełni wykorzystany.

Rejestracje napływają od głównych profesjonalistów lobbujących w imieniu klientów w Brukseli. Komisja nalega, aby lobbyści deklarowali wszystkich swoich klientów, dzięki czemu proces rejestracji jest wiarygodny; w kilku przypadkach zawieszono rejestrację podmiotów, które nie spełniały tego warunku. Z upływem czasu osiągnięto jednak zgodność z zasadami funkcjonowania rejestru.

¹ COM(2007) 127 wersja ostateczna.

² Zobacz również odniesienie: „Samoregulacja i regulacja działalności lobbującej” OECD, kwiecień 2009-07-16:
[http://www.oilis.oecd.org/oilis/2009doc.nsf/ENGDATCORPLOOK/NT00002A56/\\$FILE/JT03263523.PDF](http://www.oilis.oecd.org/oilis/2009doc.nsf/ENGDATCORPLOOK/NT00002A56/$FILE/JT03263523.PDF).

³ Zobacz wykres w załączniku 2.

⁴ Niektóre organizacje miały wątpliwości co do rejestracji, mając na uwadze ewentualne konsekwencje i wpływ, jaki mogłaby mieć rejestracja na sposób traktowania tych organizacji przez krajowe organy podatkowe.

Zarejestrowało się także wiele aktywnie lobbujących stowarzyszeń handlowych (ilość tych wpisów do rejestru ciągle rośnie) i lobbystów korporacyjnych, a tendencja ta nie wykazuje cech przesycenia na chwilę obecną.

Pomimo tego, że niektóre organizacje pozarządowe wołałyby rejestr obowiązkowy, podobną tendencję można zauważyć w przypadku organizacji pozarządowych, szczególnie tych należących do sieci europejskich, odnosi się to także do dużej liczby organizacji utrzymujących regularne stosunki ze służbami Komisji.

W przeciwieństwie do tych sprzyjających w każdej dziedzinie tendencji należy zauważyć, że niestety dwie podkategorie podmiotów pozostają wciąż, w większości, poza rejestrem:

- **Kancelarie prawne** zaangażowane w reprezentowanie grup interesu zgodnie z definicją Komisji⁵, pozostają w większości nie zarejestrowane. Podczas gdy prawnicy i kancelarie prawne mają całkowitą rację co do zasady poufności, która zabrania ujawniania im tego, kogo reprezentują, szczególnie w przypadku gdy występują w imieniu jakiejś organizacji w roli doradców lub reprezentują ją w postępowaniu sądowych lub sporach, w większości – jeśli nie w każdym przypadku – kancelarie prawne z siedzibą w Brukseli angażują się także w lobbowanie na rzecz swoich klientów w sposób podobny do innych przedstawicieli grup interesu objętych tą samą inicjatywą. Komisja jest przekonana, że należy ustanowić równe reguły gry w odniesieniu do rejestru i traktować wszystkie podmioty zaangażowane w tę samą działalność w ten sam sposób. Komisja przedstawiła szczegółowe informacje dotyczące definicji działań wchodzących w zakres rejestru, oraz nim nieobjętych, w przypadku prawników i kancelarii prawnych (zobacz 2.1.2.). Takie podejście sprawiło, że system jest bardziej przejrzysty, co powinno ułatwić rejestrację podmiotom należącym do wyżej wymienionej kategorii.
- Wiele **zespołów eksperckich** ma duży wkład w przygotowanie i dostarczenie instytucjom europejskim (w oparciu o badania naukowe i akademickie) wysokiej jakości danych i dlatego też nie chce być kojarzonych z konkretnymi lub nastawionymi na osiągnięcie zysku grupami interesu. Jednak ich wkład może być zorientowany na osiągnięcie wpływu na podejmowane wybory czy kierunek działań instytucji europejskich. Kilka zespołów ekspertów promuje członkostwo oferując swoim potencjalnym członkom „niezwykle możliwości nawiązania kontaktów” oraz „szansę bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami wysokiego szczebla”. Oferują także „gwarantowane uczestnictwo w różnego rodzaju wydarzeniach wysokiego szczebla” oraz obrady, które umożliwią ich członkom „wypowiedzenie własnego zdania na różnorakie najbardziej aktualne tematy”. Komisja zwraca uwagę, że rejestr obejmuje wszystkie możliwe grupy interesu, o profilu zarówno ogólnym jak i specjalistycznym, i dlatego też oczekuje, że zespoły ekspertów dokonają rejestracji (zobacz 2.2).

Podsumowując Komisja uważa, że w ciągu pierwszego roku „pilotażowego” rejestr pokonał długą drogę zarówno pod względem jakościowym, jak i ilościowym. Ze względu na fakt, że system ciągle jeszcze pozostaje w fazie rozwoju, nie jest możliwe wyciągnięcie ostatecznych wniosków w oparciu o jedynie dane ilościowe. Świat przedstawicieli grup interesu pozostaje sam w sobie zmienny i nieograniczony. Zasada dobrowolności sprawdza się, dlatego też taki sposób podejścia powinien zostać podtrzymany.

⁵ „... działania mające na celu wywarcie wpływu na procesy kształtowania polityki i podejmowania decyzji przez instytucje europejskie”, COM (2007) 127, wersja ostateczna.

1.2. Wyżej wymieniony rozwój odzwierciedla fakt, że rejestracja staje się zwyczajnym procesem dla coraz większej liczby organizacji.

Stały wzrost liczby rejestracji potwierdza, że coraz więcej organizacji postrzega rejestrację jako naturalną dla tych, którzy mają zamiar współpracować z instytucjami europejskimi w całkowitej zgodzie z zasadą dobrego sprawowania władzy i przejrzystości. Tematem rozmów nie jest obecnie kwestia „Po co nam system rejestracji?”, ale „Jak możemy ten system ulepszyć?”.

Istotnym elementem jest to, że podmioty zarejestrowane, które dobrowolnie zobowiązują się do przejrzystych stosunków z instytucjami europejskimi, teraz stosują do wspólnego kodeksu postępowania wprowadzonego przez Komisję, lub innych kodeksów o podobnej treści. To stawia współpracę między przedstawicielami grup interesów, osobami sprawującymi urzędy publiczne a urzędnikami Komisji (którzy sami są związani ścisłymi przepisami i kodeksami etyki) w mocniejszym kontekście etycznym. Fakt, że niektóre organizacje idą nawet krok dalej, zobowiązując się do przestrzegania kodeksów zawodowych wykraczających poza wspólny kodeks⁶, lub przekazując informacje na swój temat wykraczające poza wymagany zakres, stanowi pozytywny sygnał, jeśli chodzi o tendencje etycznego postępowania w europejskich sprawach społecznych.

W ślad za europejską inicjatywą na rzecz przejrzystości, sprawa uregulowania statusu grup interesu była przedmiotem różnego rodzaju obrad i prac w kilku krajach UE i organizacjach⁷. Inicjatywa Komisji przyciągnęła także uwagę środowisk akademickich.

1.3. Rejestr staje się punktem odniesienia dla służb Komisji

Pracownicy Komisji zostali poinformowani o rejestrze, jak również przygotowano stosowne szkolenia. W wewnętrznych instrukcjach zachęca się wszystkich pracowników do korzystania z rejestru oraz promowania go w swoich kontaktach z przedstawicielami grup interesu. Takie prowadzenie działań uświadamiających i kampanii informacyjnych będzie kontynuowane.

W swoich kontaktach z przedstawicielami grup interesu służby Komisji często odnoszą się do rejestru. „Rejestracja jest dobrowolna. Pomimo to, kiedy potrzebne są konsultacje w kontekście grup doradczych lub komitetów konsultacyjnych, dyrekcje generalne mają możliwość wprowadzenia kryteriów zawierających minimalny poziom przejrzystości w stosunku do społeczeństwa”⁸, takich jak dokonanie wpisu do rejestru.

Komisja uważa, że rozszerzenie rejestracji na większość podmiotów będzie naturalną konsekwencją praktycznego korzystania z rejestru przez służby. To będzie miało pozytywny skutek dla wszystkich, którzy chcą wziąć udział w jakimkolwiek dialogu lub uczestniczyć w procesach wychodzących poza podstawowe konsultacje społeczne.

⁶ Lista kodeksów postępowania zawodowego, które - zgodnie z deklaracją rejestrujących - posiadają przepisy porównywalne do tych z kodeksu postępowania Komisji.

⁷ <https://webgate.ec.europa.eu/transparency/regrin/infos/codeofconduct.do?locale=en>
Francja, Irlandia, Włochy, Zjednoczone Królestwo, jak również prace w ramach OECD.

⁸ List wiceprzewodniczącego Kallasa do Konfederacji Europejskiego Przemysłu Papierniczego (CEPI aisbl) z dnia 7 kwietnia 2009 r.

1.4. Podejście samoregulujące, poparte wskazówkami ze strony niektórych organizacji, pozostaje kluczowym elementem systemu

Samoregulacja powinna zostać kluczowym elementem systemu. Komisja zauważa w tym względzie, że kilka dużych sieci o strukturze horyzontalnej poleciło swoim członkom zarejestrowanie się. Komisja zachęca do takiego podejścia.

W niektórych sieciach oferuje się nawet bezpośrednie wskazówki dla członków, w jaki sposób dokonać rejestracji. Komisja jest świadoma wysiłków w tej sprawie, np. tych podjętych przez EPACA (*European Public Affairs Consultancies' Association*) oraz SEAP (*Society of European Affairs Professionals*) na rzecz praktyków- specjalistów, a także tych podejmowanych przez europejską grupę kontaktową *EU Civil Society Contact Group* we współpracy z *Alliance for lobbying transparency and ethics regulation* (AlterEU) w UE. W nich zawierają się zarówno podstawowe dokumenty wyjaśniające, jak i bardziej szczegółowe wskazówki co do poszczególnych kroków podejmowanych przy ujawnianiu informacji finansowych oraz co do tego, jak przedstawić niezbędne dane.

Komisja zachęca wszystkie sieci do postępowania zgodnie z tymi dobrymi praktykami, jako że z czasem będzie to prowadziło do spójnego wdrożenia systemu. Oczekuje się również, iż autorzy wyżej wymienionych wskazówek podadzą je do wiadomości publicznej, tak aby te działania mogły również zostać wykonane w sposób całkowicie przejrzysty.

W pewnych przypadkach⁹, jako część aktywnej kampanii służącej do promowania rozszerzenia wymogu do zawierania takich informacji w rejestrze, przedstawione wskazówki sugerują pójście krok dalej niż tylko przedstawienie minimum wymaganych informacji. Z punktu widzenia Komisji takie praktyki są nieodłączną częścią dobrowolnego i samoregulującego wymiaru tego systemu. Puste rubryki formularza rejestracyjnego pozostawiają dużo wolnego miejsca i pozwalają na znaczną elastyczność każdemu, kto chciałby umieścić dodatkowe informacje.

2. UDOSKONALENIA

Od czasu uruchomienia rejestru w czerwcu 2008 r. Komisja podkreślała wyraźnie, że jest otwarta na konstruktywną krytykę. Wszelkie takie krytyczne uwagi są publikowane na stronie internetowej rejestru.

Komentarze techniczne na tematy nie związane z podstawowymi zasadami (takie jak przyjazność strony dla użytkownika, sposób przedstawienia informacji, dostępność formatów PDF przy procesach wewnętrznych itp.) zostały uwzględnione w poprawkach wprowadzanych obecnie przez Komisję w systemie.

Niektóre uwagi mają charakter bardziej merytoryczny, podkreślając ewentualne ulepszenia lub poprawki, które należałoby wprowadzić do systemu w świetle zdobytych doświadczeń. Wszystkie te sprawy – jak i wskazówki do pracy poczynione przy wprowadzaniu jednolitego, międzyinstytucjonalnego rejestru – są wymienione poniżej.

⁹ Grupa *EU Civil Society Contact Group* we współpracy z *Alliance for lobbying transparency and ethics regulation in the EU* (AlterEU).

Należy zauważyć, że dostosowania przedstawione w niniejszym komunikacie nie mają wpływu na zgodność rejestru w przepisami o ochronie danych osobowych.

2.1. Ujawnienie informacji finansowych: jak sprawić, aby oczekiwania Komisji były jasne

2.1.1. Zakres uprawnionych działań

Rejestrujący się w kategorii II¹⁰ wciąż wskazują na trudności, na jakie napotykają podczas podawania w dobrej wierze szacunkowej wysokości „kosztów powiązanych z bezpośrednim lobbingsiem w instytucjach UE”¹¹. Potrzebują bardziej szczegółowych wskazówek co do kosztów, które należy wziąć pod uwagę definiując „lobbing bezpośredni” i postrzegają obecną sytuację jako źródło znacznej niepewności i obaw, że ich deklaracje mogą zostać w każdej chwili podważone.

W perspektywie bardziej ogólnej - rejestrujący się z pozostałych kategorii również proszą o dokładniejsze wskazówki co do działań i kosztów, które należy wziąć pod uwagę. Na podstawie zdobytego doświadczenia i wskazówek ustanowionych przez niektóre stowarzyszenia, należy bardziej uszczegółowić obecne wskazówki podane w dokumentach interpretacyjnych Komisji (takich jak publikowane w internecie FAQ – zbiór najczęściej zadawanych pytań) zgodnie z następującymi wytycznymi:

- Rejestrujący powinni ujawniać wszystkie wydatki pokrywające działania mające na celu wpływanie na tworzenie polityki europejskiej i proces decyzyjny, bez względu na używane środki lub kanały komunikacyjne (pośrednie lub bezpośrednie, outsourcing, media, umowy z profesjonalnymi pośrednikami, zespoły ekspertów, „platformy”, fora, kampanie itp.). Rejestr obejmuje także imprezy i konferencje, jeśli zaproszenia zostały wysłane pracownikom lub członkom instytucji europejskich.
- Działalność do zadeklarowania przy ujawnianiu informacji finansowej w rejestrze to czynności skierowane do instytucji i organów europejskich, ich członków oraz służb, a także agencji europejskich i ich pracowników. Ta działalność obejmuje również czynności skierowane do Stałych Przedstawicielstw państw członkowskich, w tym do Prezydencji Rady. Uważa się jednak, że działania skierowane na wywarcie wpływu na władze państw członkowskich w stolicach państw lub na inne władze krajowe niższego szczebla pozostają poza zakresem rejestru.
- Zatem aby odpowiedzieć na pytanie, czy dana działalność wchodzi w zakres deklaracji, należy odpowiedzieć na dwa pytania: „Jaki jest cel działalności?” oraz „Jaka jest jego grupa docelowa?”. W świetle wcześniejszych wyjaśnień zawartych w komunikacie z 2008 r.¹², gdzie Komisja wyłącza spoza zakresu wszystkie działania prowadzone jako „odpowiedź na bezpośredni wymóg Komisji” można zadać trzecie pytanie, mianowicie: „Z czyjej inicjatywy powzięto działania?”

¹⁰ Lobbyści korporacyjni i stowarzyszenia handlowe/ federacje.

¹¹ COM(2007) 127 wersja ostateczna.

¹² COM(2008) 323 wersja ostateczna.

Z zastrzeżeniem tych wyjaśnień, słowo „bezpośrednie” zostanie usunięte z definicji wydatków, które mają znaleźć się z deklaracji rejestrujących w kategorii II¹³, ponieważ było źródłem nieporozumień. Kategorie wyłączone zidentyfikowane we wcześniejszych komunikatach pozostają bez zmian.

2.1.2. Wyjaśnienia co do zakresu wyłączenia w sprawach porad i konsultacji prawnych.

Niektóre podmioty z kategorii I¹⁴ zwróciły się z prośbą o bardziej szczegółowe zdefiniowanie wyłączeń, które mają zastosowanie do niektórych rodzajów ich działalności. Dotyczy to w szczególności szczególnej działalności prawników pozostającej poza zakresem rejestru.

Poniższy tekst, który już pojawił się w wymianie listów z zainteresowaną stroną zawiera niezbędne wyjaśnienia i zostanie włączony do dokumentów wyjaśniających (takich jak FAQ – zbiór najczęściej zadawanych pytań): *W zakres rejestru grup interesów (niezależnie od tego jacy są jego uczestnicy) nie wchodzi działalność doradcza i kontakty z organami publicznymi, mające wyjaśnić klientowi stan prawny, jego szczególną sytuację prawną, możliwość lub dopuszczalność inicjatywy o charakterze prawnym lub administracyjnym w ramach obowiązującego prawa, włącznie z poradami udzielanymi klientowi, aby pomóc mu w organizacji jego działalności z poszanowaniem prawa. Dotyczy to również reprezentowania w ramach postępowania pojednawczego lub mediacji, prowadzonych aby uniknąć skierowania sporu do sądu lub organu administracyjnego. Takie podejście obowiązuje we wszystkich sektorach działalności Komisji i nie jest ograniczone do pewnych szczególnych procedur (konkurencji)¹⁵.*

2.1.3. Przejrzystość i podwójne liczenie

Podniosły się liczne pytania o „podwójne liczenie”, tj. fakt, że te same koszty są deklarowane kilkakrotnie przez różnych rejestrujących¹⁶. Należy wprowadzić zmiany wymienione poniżej:

Nie wyklucza się już podwójnego liczenia. Oczekuje się, że rejestrujący zapewnią przejrzystość poprzez opisanie takich sytuacji w swoich deklaracjach, korzystając z rubryk w deklaracji w szczególności po to, aby podać wyjaśnienia takie jak: „*Nasze szacowane koszty obejmują nasze umowy z firmą lobbingsową X, opłaty członkowskie w naszym stowarzyszeniu handlowym Y*”, czy „*wnieśliśmy wkład rzeczowy (w pracownikach, usługach itp.) na rzecz działalności lobbingsowej naszej federacji Z*”.

To podejście wydaje się być najprostszym i najlepszym sposobem rozstrzygnięcia problemu podwójnego liczenia. Jeśli celem rejestru byłoby przedstawienie szczegółowych danych dotyczących całkowitej kwoty wydatków na całą działalność lobbingsową wobec instytucji europejskich, podwójne liczenie byłoby problemem, ponieważ skutkowałoby przeszacowaniem tej kwoty. W rzeczywistości celem polityki Komisji nie jest uzyskanie skonsolidowanej analizy, ale zapewnienie przejrzystości na szczeblu każdego poszczególnego

¹³ Zgodnie z COM (2007) 127 wersja ostateczna, lobbyści zatrudnieni przez przedsiębiorstwa i stowarzyszenia branżowe zaangażowane w lobbings powinny przedstawić „szacunkowy koszt związany z bezpośrednią działalnością lobbingsową wśród instytucji UE”.

¹⁴ Firmy doradcze oraz kancelarie prawne zaangażowane w lobbings wśród instytucji UE.

¹⁵ List Wiceprzewodniczącego Kallasa do *Délégation des Barreaux de France* (DBF) z dnia 6 kwietnia 2009 r.

¹⁶ Firma może wpisać do swojej deklaracji kwotę naliczoną przez firmę doradcą, której przekazała instrukcje. Firma ta jest zobowiązana opublikować listę klientów, załączając względny udział klienta w swoim obrocie. W ten sposób ta sama kwota zostałaby opublikowana dwukrotnie.

rejestrującego. Zatem włączenie tych samych kosztów zadeklarowanych przez różne podmioty nie ma wpływu na podstawowe zadanie rejestru, tj. zapewnienie dostępu do informacji dotyczącej wysokości wydatków na lobbing każdego indywidualnego podmiotu.

2.1.4. Ujawnienie informacji finansowych: Dostosowanie wymagań dla kategorii I

Podmioty rejestrujące się w kategorii pierwszej są proszone o ujawnienie obrotu wygenerowanego przez nie w drodze lobbingu w instytucjach europejskich oraz pełnej listy swoich klientów.

Jeżeli podejmą decyzję o wykazaniu obrotu poprzez wybór odpowiedniego przedziału, drugim najwyższym dostępnym przedziałem jest obecnie „950 000 EUR – 1 000 000 EUR”, a najwyższym „>1 000 000 EUR”. W praktyce stopień przejrzystości oczekiwany od rejestrujących o mniejszym obrocie jest zatem wyższy niż ten, którego oczekuje się od rejestrujących o większym obrocie. Aby ustanowić jeszcze bardziej równe reguły gry w odniesieniu do wszystkich rejestrujących się, należy rozszerzyć listę przedziałów poza obecny limit 1 000 000 EUR.

Rejestrujący są również proszeni o zadeklarowanie udziału swoich klientów w tym obrocie poprzez umieszczenie wszystkich swoich klientów w odpowiednich przedziałach. Obecnie przedziały te ustalone są co 50 000 EUR lub co 10 punktów procentowych.

Taki system oznacza, że rejestrujący się, którzy podejmują decyzję o skorzystaniu z przedziałów procentowych, nie są traktowani na równi z innymi – problem ten został poruszony przez wiele mniejszych firm doradczych ds. publicznych i organizacji pozarządowych. Wyraża się *de facto* zgodę na to, aby rejestrujący się posiadający duży obrót i wielu klientów, którzy wybiorą opcję procentową, dostarczali mniej informacji niż rejestrujący się o mniejszych obrotach i niewielu klientach. Mogą oni także zaproponować swoim klientom o wiele większy stopień poufności co do wielkości ich umów niż mniejsze firmy. Niektórzy postrzegają to jako dyskryminację, ponieważ praktycznie wszyscy klienci największych rejestrujących się mieszczą się w przedziale 0%-10%, podczas gdy udział klientów mniejszego rejestrującego będzie często podpadał pod różne przedziały procentowe. Aby zapobiec takiemu stronniczemu traktowaniu, Komisja ma zamiar zaprzestać używania opcji procentowej i wprowadzić zamiast tego przedziały zróżnicowane na podstawie zadeklarowanej kwoty obrotu. Przedziały będą wyglądały następująco:

Poziom obrotu w EUR	Rozpiętość przedziału w EUR
0 – 500 000	50 000
500 000 – 1 000 000	100 000
> 1 000 000	250 000

2.2. Ułatwianie rejestracji zespołom ekspertów

Rejestrujący się mogą wybrać jedną spośród czterech kategorii¹⁷. Oczekuje się, że zespoły ekspertów zarejestrują się w kategorii III („organizacje pozarządowe i zespoły ekspertów”). W tej kategorii znajduje się specjalna podkategoria dla „zespołów ekspertów”, więc nie powinno powodować to pomyłek z organizacjami pozarządowymi. Aby podkreślić to rozróżnienie, powinno się podzielić kategorię „organizacji pozarządowych i zespołów ekspertów” na dwie i stworzyć nową specjalną kategorię dla „zespołów ekspertów”.

2.3. Szacunkowa liczba zainteresowanych osób prywatnych

Odpowiedź na pytanie „ile osób prywatnych reprezentuje grupy interesów wśród instytucji europejskich?” wciąż przyciąga uwagę z zewnątrz. Wiele zainteresowanych stron twierdzi, że liczba osób prywatnych, które mogą zostać zmobilizowane stanowi ważny aspekt elementu przejrzystości, który oferuje rejestr. Wielu obecnie zarejestrowanych na zasadzie dobrowolności ujawniło nazwiska osób prywatnych tak, jak wymaga się już tego od akredytowanych lobbystów mających wstęp do Parlamentu Europejskiego. Tak więc pomimo, że uwaga nadal będzie skupiona głównie na organizacjach, to rejestrujący zostaną poproszeni o oszacowanie liczby współpracowników zaangażowanych w reprezentowanie grup interesu, jak określono w rejestrze.

2.4. Mechanizm monitorowania i egzekwowania przepisów

Podczas ostatnich miesięcy otrzymano 10 skarg, z których cztery wydawały się wystarczająco istotne, aby przeprowadzić dochodzenie administracyjne. W trzech przypadkach nie ustalono żadnego pogwałcenia przepisów kodeksu postępowania. Jeden rejestrujący się wyraził zgodę na poprawienie swojej deklaracji po krótkim okresie zawieszenia; jeden z zarejestrowanych podał wystarczające wyjaśnienia, pozwalające Komisji na zamknięcie dochodzenia bez podejmowania dalszych kroków.

Niektóre zainteresowane strony poprosiły o wyjaśnienia dotyczące mechanizmu, Komisja ma zamiar opublikować bardziej szczegółowy opis postępowania administracyjnego w nocie wyjaśniającej.

3. WSPÓLPRACA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA

Parlament Europejski i Komisja Europejska dokładają starań, aby razem działać na rzecz wspólnego rejestru. W kwietniu 2009 r. połączona grupa robocza osiągnęła porozumienie co do pierwszych działań w kierunku osiągnięcia tego celu, oraz co do zestawu wskazówek¹⁸ i poprawionego projektu kodeksu postępowania. Do czasu powstania tego „punktu kompleksowej obsługi” obie instytucje uruchomiły już wspólną stronę internetową¹⁹, oferując obywatelom bardziej wszechstronny wgląd w to, kto chce mieć wpływ na proces decyzyjny na poziomie UE dzięki zapewnieniu dostępu do tych dwóch istniejących systemów poprzez jednolitą stronę internetową.

¹⁷ Trzy kategorie odpowiadają podmiotom, od których oczekuje się rejestracji; jedna dodatkowa kategoria przewidziana jest dla podmiotów, które mają możliwość rejestracji, jeżeli wyrażą takie życzenie, pomimo tego, iż nie są wymienione w stosownych komunikatach.

¹⁸ Link do wskazówek: http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/doc/joint_statement_register.pdf

¹⁹ Link do wspólnej strony internetowej:
http://europa.eu/lobbyists/interest_representative_registers/index_en.html

Komunikat, bazując na wnioskach i doświadczeniach będących wynikiem pierwszego roku funkcjonowania rejestru, jak i na wkładzie wniesionym przez dużą liczbę rejestrujących się i użytkowników, będzie służył jako podstawa do formowania tego wspólnego podejścia, które będzie omawiane pomiędzy tymi dwoma instytucjami w najbliższej przyszłości.

ZAŁĄCZNIK 1

W dniu 10.05.2009 r. w rejestrze znajdowało się 2014 wpisów przedstawicieli grup interesów.

Firmy doradcze / kancelarie prawne zaangażowane w lobbing wśród instytucji UE	112
kancelarie prawne	9
konsultanci ds. publicznych	61
niezależni konsultanci ds. publicznych	29
inne (podobne) organizacje	13
Lobbyści zatrudnieni przez przedsiębiorstwa i stowarzyszenia branżowe zaangażowane w lobbing	1 129
przedsiębiorstwa	276
stowarzyszenia branżowe	654
związki zawodowe	56
inne (podobne) organizacje	143
Organizacje pozarządowe / zespoły ekspertów	559
Organizacje pozarządowe / zrzeszenia organizacji pozarządowych	434
zespoły ekspertów	51
inne (podobne) organizacje	74
Inne organizacje	214
organizacje akademickie / stowarzyszenia organizacji akademickich	45
przedstawiciele religijni, kościoły i wspólnoty wyznaniowe	8
stowarzyszenia władz publicznych	37
inne (podobne) organizacje	124

ZAŁĄCZNIK 2

Rejestr europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości: 5.10.2009 r.

Liczba wpisów
do rejestru

